

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200749
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619200749.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, so sídlom vo Francúzsku, Paríž, Boulevard Haussmann č. 1, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47258713, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 2, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., IČO: 47234547, so sídlom v Bratislave, Ventúrska č. 16, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Marek Czompoly, advokát a konateľ, proti žalovanému Q. I., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo R., S. č. XXXX/XX, o zaplatenie 548,13 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 11Csp/17/2019-112 zo dňa 09.10.2019, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu (prvý výrok) v rozsahu zamietnutia žaloby žalobcu v časti o zaplatenie sumy 358,38 € s príslušenstvom a v závislom výroku o trovách konania (druhý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol (prvý výrok) a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 24.08.2015, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver v sume 549,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 15 splátkach po 39,82 € mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 15.09.2015, konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2016, pri úrokovej sadzbe vo výške 22 % ročne, ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 24,34 %, odplatom vo výške 22 %, priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 34,42 % a celkovou sumou na zaplatenie 563,70 €; zmluvné strany súčasne dojednali súbor poistenia (komplexný súbor poistenia) s poplatkom za poistenie vo výške 5,96 % pri spôsobe čerpania úveru jednorazovo bezhotovostným spôsobom; výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu dlžnej sumy 119,46 €

vrátane príslušenstva a súčasne ho upozornil na možnosť zosplatnenia úveru vrátane príslušenstva, pričom uvedená výzva bola zaslaná žalovanému dňa 07.12.2015; písomným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 09.03.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 02.03.2016; podľa výpisu z úverového účtu žalovaný svoj záväzok plniť svoj poskytnutý úver neplnil ani čiastočne a do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nevykonal žiadnu úhradu; podľa výpisu z obchodného registra právny predchodca žalobcu zanikol zlúčením so žalobcom.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci súdu prvej inštancie nie je žaloba žalobcu dôvodná; súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že medzi stranami ide o vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je na práva a povinnosti nevyhnutné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka; s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie posudzoval uplatnený nárok žalobcu z hľadiska včasnosti jeho podania a možnosť jeho vymáhania pred súdom, keď uviedol, že „premlčanie definujeme ako márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva strany sporu, nakoľko premlčaním síce nárok žalobcu nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak sa povinný pred súdom bráni vznesením námietky premlčania; nárok oprávnenej strany sporu trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným; v prípade, že dlžníkom, a teda povinným subjektom je spotrebiteľ, súd je povinný prihliadnuť aj na znenie § 54a Občianskeho zákonníka a ex offo skúmať, či pohľadávka žalobcu nie je premlčaná a môže žalobca svoj nárok uplatniť v súdnom konaní“; súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca uplatnil svoj nárok po márnom uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby na jeho uplatnenie, keď v tomto smere uviedol, že „v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná, pričom táto podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky; z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti; táto splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov, resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplacením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh, t.j. pre nezaplatenie splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala; aj keď z výzvy na zaplatenie ani z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nie je zrejmé, pre ktorú splátku došlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, súd z dátumu zosplatnenia (02.03.2016) jednoduchým matematickým výpočtom dospel k záveru, že touto splátkou musela byť splátka v mesiaci november 2015, nakoľko pre účinné zosplatnenie je nevyhnutné, aby bol podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dlžník v omeškaní so splácaním splátky úveru najmenej 3 mesiace; pokiaľ podľa úverovej zmluvy mal žalovaný splátky splácať vždy k 15. dňu v mesiaci, novembrovú splátku mal uhradiť do 15.11.2015; dňom 15.12.2015 sa dostal do omeškania s uvedenou splátkou o jeden mesiac, dňom 15.01.2016 o druhý mesiac a dňom 15.02.2016 o tretí mesiac; po uplynutí troch mesiacov musí veriteľ právo zosplatnenia vykonať najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 15.03.2016; právny predchodca žalobcu tak učinil dňa 02.03.2016, čo vyplýva z oznámenia o predčasnom zosplatnení; keďže došlo zo strany veriteľa k využitiu práva na zosplatnenie platne, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti), ktorej uplynuli tri mesiace, a omeškanie s ňou trvá, t.j. pre ktorú k zosplatneniu došlo, resp. ktorá zosplatnenie vyvolala; z vyššie uvedeného je zrejmé, že touto splátkou bola splátka splatná dňa 15.11.2015; premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 tak uplynula dňa 15.11.2018, preto má za súd za to, že celý nárok žalobcu je premlčaný; žaloba bola doručená súdu až dňa 12.02.2019, teda po trojročnej premlčacej dobe; čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania; keďže je súd ex offo povinný prihliadnuť na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že premlčaný nárok nemožno žalobcovi priznať a v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka, ho nie je možné vymáhať v súdnom konaní“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 54a, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevyplývajú zo súdneho spisu.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 05.11.2019 (č.l. 119-122 spisu). Rozsudok súdu prvej inštancie výslovne napadol len v rozsahu zamietnutia sumy 358,38 € s príslušenstvom. Vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní uviedol, že sa „nemôže stotožniť s názorom konajúceho súdu o tom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva; premlčacia doba na zaplatenie dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa názoru súdu mala začať plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplateniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený; súd v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza, že takýto postup je v súlade so zákonom“; vyjadril názor, že „z Občianskeho zákonníka najmä z ôsmej hlavy prvej časti určujúcej dĺžku premlčacej doby nikde nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe; z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky; predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť; ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne; zo súdom uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky; predmetné ustanovenia však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby; do momentu predčasného zosplatenia dlhu (02.03.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne (september 2015 až február 2016) a až ku dňu 02.03.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.03.2016 až 15.11.2016“; ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017, v ktorom tento súd konštatoval, že „pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich; ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu; takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa; nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok“; zdôraznil, že dodržal postup v zmysle vyššie uvedených ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatený až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok; dňa 02.03.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu; nasledujúci deň, t.j. dňa 03.03.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz; žalobný návrh bol podaný na súd dňa 11.02.2019, t.j. v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka si svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatených ku dňu 02.03.2016; preto sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým žalobe v napadnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mu mal správne priznať uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 358,38 € s príslušenstvom predstavujúcej splátky splatné po mimoriadnom zosplatení úveru; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu v napadnutom rozsahu (o zaplatenie sumy 358,38 € s príslušenstvom), v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu (aj) v napadnutom rozsahu (t.j. aj v odvolaní napadnutom rozsahu o zaplatenie sumy 358,38 € s príslušenstvom). Medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter sporu ani splnenie podmienok na aplikáciu ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka; v odvolacom konaní nebolo sporné ani skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sporného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu bolo nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2015. V odvolacom konaní tak zostala sporná aplikácia ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka a jej vplyv na plynutie premlčacej doby v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre rozhodnutie o odvolaní žalobcu bolo potrebné posúdiť začiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva (pohľadávky) na súde v prejednávanej spore za účelom zodpovedania otázky, či žalobca uplatnil svoje právo (pohľadávku) včas pred márnym uplynutím premlčacej doby na uplatnenie práva; podľa názoru žalobcu začala premlčacia doba plynúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, kým podľa názoru súdu prvej inštancie začala premlčacia doba plynúť od splatnosti omeškanej splátky, kvôli ktorej vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru; medzi stranami nebolo sporné, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a tiež, že žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť sporného úveru; zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.08.2015, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 489,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 15 splátkach v sume 39,82 € so splatnosťou prvej splátky dňa 15.09.2015 s tým, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.03.2016 pre omeškanie so zaplatením splátky úveru splatnej dňa 15.11.2015; z ustanovenia § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti (splatnosti), pričom v takomto prípade by v prípade sporu musel súd zisťovať, ktoré splátky sú predmetom sporu a podľa splatnosti jednotlivých splátok posudzovať začiatok a koniec plynutia premlčacej doby; podľa ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti (splatnosti) nesplnenej splátky; z uvedeného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, stane sa splatným celý dlh, pričom premlčacia doba má v tomto prípade jeden začiatok, t.j. deň zročnosti (splatnosti) nesplnenej splátky, kvôli ktorej pristúpil veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu (t.j. využil svoje právo na

vyhlásenie mimoriadnej splatnosti); právnou skutočnosťou, ktorá určuje začiatok plynutia premlčacej doby je preto v tomto prípade omeškanie s platením tej splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého dlhu; vzhľadom na to, že v prejednávanom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu, pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu museli byť splnené aj podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky, ak súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva; z citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že upozornenie veriteľa vo vzťahu ku spotrebiteľovi (v stanovenej lehote) na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienkou pre výkon tohto práva; súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.11.2015 (toto skutkové zistenie nebolo sporné); mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu ku dňu 02.03.2016; je síce zrejmé, že účinky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ako jednostranného úkonu nemôžu nastať späťne, ale najskôr doručením oznámenia o tejto skutočnosti dlžníkovi, táto skutočnosť však nemá vplyv na správnosť napadnutého rozsudku; odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z hľadiska prejednávaného sporu premlčacia doba na uplatnenie práva začína plynúť od splatnosti prvej omeškanej splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka); žalobca v odvolaní síce správne uviedol, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka slúži na ochranu veriteľa; za splnenia zákonných podmienok toto ustanovenie umožňuje veriteľovi vymáhať celý dlh, t.j. aj plnenie, ktoré by ešte nebolo splatné, pokiaľ by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti; ide o voľbu veriteľa (právo veriteľa), či si bude vymáhať jednotlivé omeškané splátky alebo využije ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, čo mu umožní vymáhať celý dlh; len veriteľ môže rozhodnúť či a kedy vyhlási mimoriadnu splatnosť dlhu, čím si určuje aj začiatok plynutia premlčacej doby; pokiaľ veriteľ svoje právo využije so značným časovým odstupom od zmeškanej splátky, vystavuje sa riziku, že časť premlčacej doby (ktorá by inak plynula od splatnosti) je v dôsledku jeho pasivity konzumovaná; odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ by aj nedošlo k využitiu práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, premlčacia doba pre vymáhanie zmeškanej splátky (splatnej k 15.11.2015) objektívne plynie od jej zročnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka); pri využití práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu veriteľ „vstupuje“ do premlčacej doby, ktorá už začala plynúť, a to nielen ohľadne uplatnenia práva na zaplatenie zmeškanej splátky, ale aj celého dlhu (ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka tak možno chápať ako špeciálne ustanovenie k § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o počiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva); pokiaľ ide o plynutie premlčacej doby považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že premlčacia doba pre jednotlivú splátku alebo v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pre celý dlh, začína plynúť odo dňa zročnosti (splatnosti) nesplnenej splátky; pokiaľ je splátka splatná (zročná) 15. dňa v mesiaci, veriteľ si môže svoje právo na súde uplatniť najskôr 16. dňa, kedy sa dostáva dlžník do omeškania (actio nata); z tohto dôvodu v prejednávanom spore začala premlčacia doba plynúť dňa 16.11.2015; nakoľko ide o lehotu určenú podľa rokov, táto lehota končí dňom, ktorý sa číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína (§ 122 Občianskeho zákonníka); touto udalosťou je podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka zročnosť (splatnosť) nesplnenej splátky, t.j. 15.11.2015 a preto posledný deň všeobecnej trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pripadol na deň 15.11.2018, ktorý bol riadnym pracovným dňom (štvrtok); nakoľko v prejednávanom spore podal žalobca žalobu na súd až dňa 12.02.2019, uplatnil svoje právo po márnom uplynutí premlčacej doby, na ktorú skutočnosť bol súd prvej inštancie povinný prihliadnuť a žalobu žalobcu zamietnuť pre nevymáhateľnosť uplatneného nároku žalobcu podaním žaloby na súd (§ 54a Občianskeho zákonníka); súd prvej inštancie správne žalobu zamietol aj v časti uplatneného príslušenstva, ktoré zdieľa osud pohľadávky; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že v prejednávacom spore dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ktorý bol vecne správny a odôvodnený skutočnosťou, že napriek plnému úspechu žalovaného v spore mu žiadne trovy konania nevznikli.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania; žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).